

OTOCZYĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o jasne.

fut 3 sg otoczy się (1). ◇ imp 3 sg niech się otoczy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. otoczyć.

1. *Spowić się czymś dookoła [czym] (1) : Tak fię złodziey w fwe kła^mtwo/ iák w czernidło/ kryie/ [...] tyś wziął nieboże: gdy mu mowią w oczy/ Wnet fię dziwnym obłokiem/ dziwną mgłą otoczy. KlonWor 2.*

2. *Obwarować się ze wszystkich stron [czym] (1) : Niech fye miałto otoczy troiákiami Wąły/ Troiákiami Przekopy/ y mocnymi Działy. KochZg A2v.*

Synonim: 2. obwarować się.

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.

*Cf **OBTOCZYĆ SIĘ***

sEW